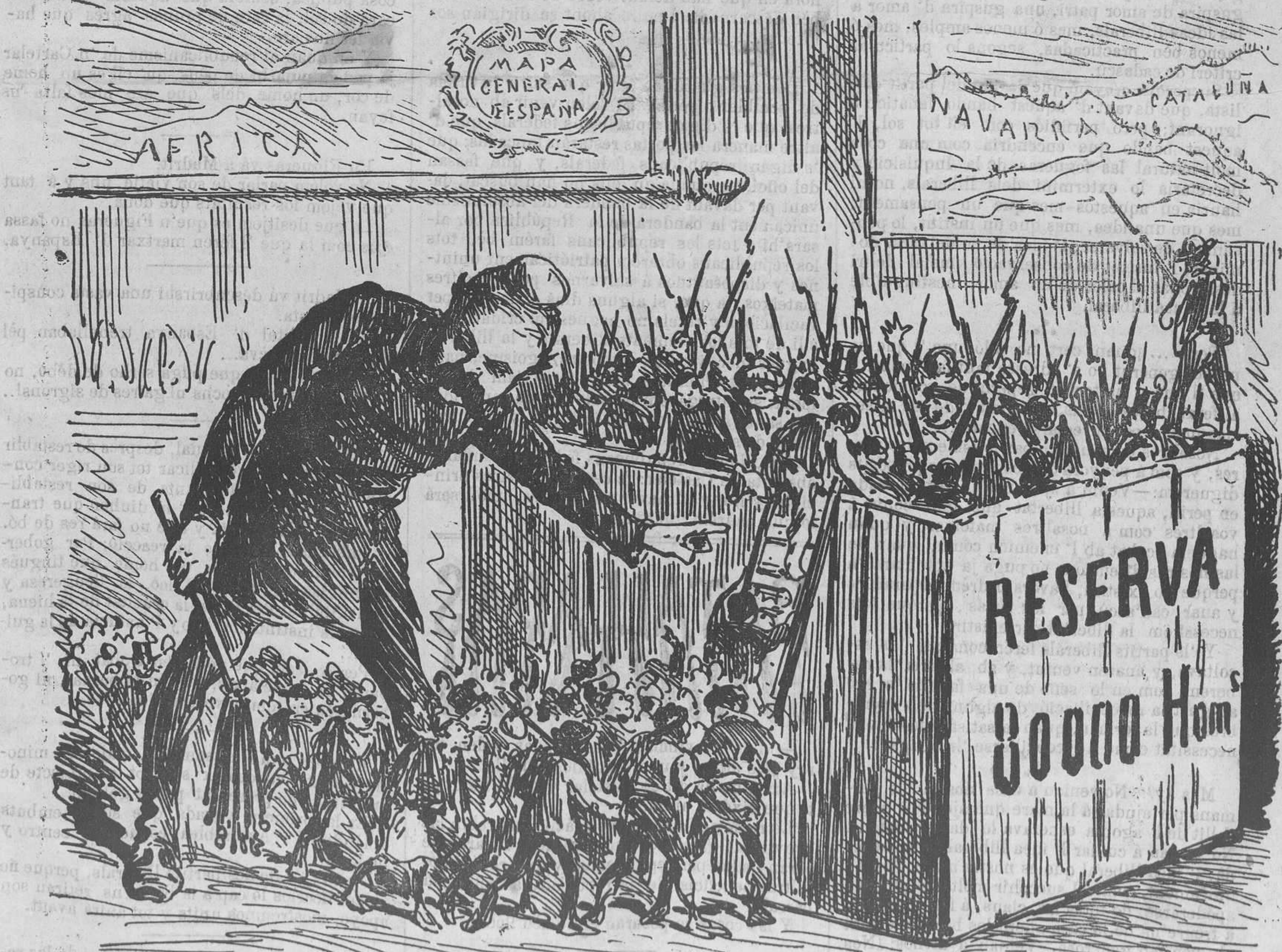

LA CAMPANA DE GRACIA

LAS RESERVAS.

Gracias á la mágica véu de 'n Castelar, las reservas van entran en caixa.

SUSCRIPCIÓN

EN FAVOR DE LAS FAMILIAS NECESITADAS DE LA HEROICA VILA DE TORTELLÁ.

Suma anterior.	331 reales.
Juan Delgá.	80 »
Hijos de José Vidal y Ribas.	200 »
Teresa Pujiula.	4 »
Miguel Soler.	6 »
Vergés.	40 »
Sitjá, artillero.	8 »

Total. . . . . 669 reales.

Los fondos que s' recaudin serán enviats á la diputació provincial de Girona.

En la librería de 'n Lopez, Rambla del Centro, queda oberta la suscripció.

SEMPRE LO MATEIX.

EMANÉM patriotisme, 'ns sacrificuém, fins arribem á exposarnos á perdre la bona amistat de la gent de casa, per atreure'ns la de la gent de fora casa, y sempre hi ha indicis de que s' ha de cumplir sobre de nosaltres aquell

ditxo:—«Hostes vingueren, que de casa nostra 'ns tragueren.»

Encare no fa quinze dias que al veurel' ufana que prenia aquest camp d' agram que s' en diu carlista demanarem pera segarlo l' ajuda de tots los partits liberals.

Nosaltres creyam que 'n lo fondo de las miserias que á tots los partits consumeixen, que entre mitj de la cendra y del carbó de la foguera de las pasions políticas hi respirava una guspira de amor patri, una guspira d' amor á las ideas liberals, mes ó menos amples, mes ó menos bèn practicadas, segons lo particular criteri de cadascú.

Si: perque creyam que davant del partit carlista, que davant d' aquest bando fanátich é ignorant; pero perfidió com ell tot sol, d' aquest bando que encendria com una cosa molt natural las fogueras de la Inquisició y decretaria lo extermini dels liberals, no hi hauria en aquestos mes que un pensament, mes que una idea, mes que un instint, lo pensament de salvarse, l' idea de no deixarse dominar, l' instint de conservació fins al deliri desenvolupat al calor de un amor inextinguible á la causa liberal.

Pero.... ¡quan cert no alló que l' que ha nascut geperut no s' adressa tant facilment, y que l' que s' ha tornat geperut de conciencia al feixuch pés de sas venalitats ó de sas miserias menos pot adressarse encare?...

Nosaltres demanarem patriotisme y desinterés, y com á penyora de nostres bons propósitos diguerem:—Veniu á ajudar la llibertat posada en perill, aquesta llibertat que tant convé á vosaltres com á nosaltres mateixos, y quan haguém acabat ab l' enemich comú, quan de las nostras disensions no puga ja aprofitarse'n perque no existirá, llavors podrem separarnos y anar cad'ascú per las sévas, perque tots necessitem la llibertat per existir.

Y 'ls partits liberals feren com qui 'ns escoltava, y anaren venint, y ab alegría 'ls reberem, com en lo seno de una familia 's reb ab gust la reconciliació de alguns dels membres que la forman, quan la satisfacció de una necessitat comú á reconciliarse 'ls obliga.

Mes ay!.. No venian á casa nostra 'ls germans per ajudar á la mare que ajeguda sobre l' llit de l' agonia esperava lo darrer instant. No venian á cuidar l' idea liberal amenassada, l' idea liberal que es nostra mare. Venian unicament, com sol succehir moltes vegadas á apoderarse de todas las claus, á ferse amos y á treure'ns de la casa ahont los haviam cridat ab véu tan generosa. Venian á dirnos: ¡Nos necessiteu?... En hora bona. Pero l' préu de nostres serveys val tot lo que teniu, val lo poder de que disfruteu, val l' us de fruyt del presupuesto, valla primacia de gobernar la

casa. Nos pagaréu millor de lo que paga l' necessitat á las caixas de prestams: nos pagaréu mes de un ral per duro cada mes, nos donaréu vostres béns, vostres drets, vostras accions, y d' aquest modo, sols d' aquest modo contéu ab nosaltres.

¡Que era per ells l' idea que únicament la gran preponderancia dels carlins nos havia posat en lo cas de cridarlos? ¡Que era per ells l' idea de que fora nosaltres y quedant ells tots sols, mes débils encare que nosaltres, no haurian tingut sisquera una sombra de prestigi ni de forsa per contrarestar lo que tots á la vegada tractavam de contrarestar?..

Oh!... Las ánimas petitas, tan sols son capassas de petitesas y de mesquindats... y qui no 'n tè mes, mes no 'n dona.

***

Ells se creyan que 'n Castelar, lo melífuo Castelar, lo canari, la Patti, com l' hi deyan en sos millors temps, deixaria portarse y ballaria com un gosset falder, quan fent relliscar los dits son amo l' crida.

Ells se figuraban que l' partit republicá havia posat al frente dels destinos de la República á un home débil, contemporisador y somnia truitas.

Ells s' imaginavan que havia arribat la séva, ab cap dels inconvenients y ab todas las ventatjes: ab cap dels inconvenients perque l' seu nom no sonava per res, y ab todas las ventatjes perque la cullita era tota per ells.

Ells ja 's donavan per segurs de arreplegar las maduras y de deixar las duras.

Y aixis es, que al ser cridats, tot era donar concells y advertencias, los concells se tornaren exigencias al veure 'ls desatesos: las exigencias s' han tornat amenassas, y are es l' hora en que han deixat veure de una manera bèn descarnada l' punt ahont se dirigian sos intents....

***

Dèu nos guardi de tenir que sufrir la tutela de semblent gent... Si volen venir ab nosaltres, que 's digan republicans federals, que d' altre manera las portas restarán tancadas: que 's digan republicans federals, y que fassan del ofici, perque ja qu' ells ho han buscat, davant per davant de la bandera del absolutisme únicament la bandera de la República por alsars'hi y tots los republicans farém bè, tots los republicans obrarém patrióticament unintnos y disposantnos á salvarnos per nosaltres mateixos, ja que, si alguns dias endarrera per vacilacions y recels no haguessim cridat l' auxili de tots los elements liberals y la llibertat hagués mor víctima de nostre egoisme, hauriam sigut criminals, avuy ho seriam doblement, si entregavam la salvació de una idea tan santa á una gent tan indigne y tan incapassa de salvarla.

Apa, donchs republicans federals: confiança absoluta en Castelar: fé cega en nostres principis, y lluny d' haver perdut res, molt será lo que haurém guanyat.

BATALLAPAS

—«Las Provincias Vascongadas volen un rey pèls altres y una república per ellas.»

Aixis ho ha dit en Castelar y no hi ha dubte que aixó es aixis...

Lo remey d' aixó es molt fácil: que rebin las Provincias garrotadas monárquicas encare que sigan dadas per republicans, y que rebém nosaltres beneficis de la república á bots y á barrals.

Y las cosas se posarán en lo seu lloch.

A Bayona s' ha prohibit la venta pública, del Cuartel Real, periódich órgano del rey dels llanuts.

Aixis prohibissen també l' introducció d' armas pèls sectaris del absolutisme!...

Axo es lo que l' hi correspondria fer á la República vehina.

Se diu que Cartagena 's rendirá aquesta senmana.

Es que no déu haverhi mes plata per vendre á n' als jueus de Alger, ni mes presidaris per deixar anar, ni mes autonomia per proclamar.

Un home valent y una bota de ví bó, al últim vé que s' acaban.

En Castelar ho matará tot, se digueren los reaccionaris: pas á pas vindrá á enfangarse en lo mateix llot en que nosaltres nos trobém. Y llavors haurém lograt dos objectes: fer que la situació se n' haja vingut ab nosaltres y fer que 'n Castelar se n' haja anat dels republicans.

Pero han fet com la lletera de la falla:—De la llet que porto al cap, deya aquesta minyona, me 'n compraré una gallina: la gallina 'm farà ous: los ous se tornarán pollets: los pollets galls, dels galls ne compraré una cabra: la cabra farà cabrits: dels cabrits y de la cabra ne compraré una vaca, de la vaca y dels badells ne compraré una caseta, de la caseta y 'ls lloguers ne compraré una hisenda... ¡Ay quina alegría Dèu meu!.. Y al dir aixó doná un salt, la gerra li caigné á terra y se l' hi trencá.—En un moment se vejé sense hisenda.

¡Pobres infelissos! No tenim tanta llana.

Densá que en Castelar porta l' timó de la cosa pública, sémbla que aquesta cambia en cara de sol, la cara de prunas agres que havia fet fins are.

Y en quan al republicanisme de 'n Cartelar ja podém pujarhi de péus, qu' ell es un home de cor, un home dels que are mes falta 'ns feyan.

En Figueras vá á Madrid.

No volém parlar de son viatge fins y á tant que vejém los resultats que dona.

Lo que desitjém es que 'n Figueras no fassa figas com la que l' féren martxar d' Espanya.

A Madrid vá descubrirshi una vasta conspiració carlista.

En la capital d' Espanya treballaban pèl duch de casa séva...

Pero avants de que puga serho de debò, no ha de menjar pas poch ni gaires de sigrons!..

Perque l' govern actual, després de restablir l' ordenansa, no vol aplicar tot son rigor contra las personas que avants de son restabliment a ella faltaren, ja l' hi diuhen que transigeix ab l' anarquia y que no farà res de bó.

Imbécils sectaris de la reacció: Per gobernar voldriau vosaltres un home que tingués las unglas y la forsa del lleó, la lleugeresa y la flexibilitat del tigre, la crueltat de la hiena, los mals instints del llop y l' astucia de la guineu...

Per ço, com que no l' héu trobat ni l' trobaréu un home aixis, no héu gobernat, ni gobernaréu en tota la vostra vida.

Al últim tota l' Assamblea, majoria, minoria y centro concedeix son vot al projecte de autorizacions presentat per lo govern.

Es la primera vegada que sense embuts aplaudim á l' Assamblea, esquerra, centro y majoria.

Ja que 'ls demás partits liberals, perque no volém ficarlos lo cap á la boca 'ns retiran son apoyo, mostremnos units y tot anirá avant.

En casi tot' Espanya 'ls minyons de las reservas entran en caixa. Ja passen de la meytat los que á aquestas horas aprenen lo maneig

del fusell per anar a engrossar las filas republicanas.

Es aquest un acte de sagrat patriotisme que demanan la patria y la llibertat a la vegada, un acte de sagrat patriotisme que la patria y la llibertat sabran agrahir com es degut.

Nosaltres voldriam que Catalunya, una de las provincias de la República espanyola que mes trepitjada s troba pels carlins, hagues sigut la primera en donar aquest noble exemple; mes ja que no ha pogut serho, que siga al menos la que millor sápigam secundarlo.

¡A las armas la joventut catalana!

S' han suprimit las festas de la Mercè. Nos n' alegrém.

Haventi carlins en la montanya y republicas en perill, las millors festas son bons cops de sabre.

Per algo s' vá fer aquell refrá que diu: ¡Que tinguém la festa en paus!..

REPIGHIS

En Santa Pau ha dat una pallissa a las faccions del Terso.

Ja a n' aquest infelis se l' hi rebela 'l cel y la terra.

Dèu l' hi gira l' espatlla y las santas comen Santa Pau l' hi doblegan las costellas.

¡Vaya una xiripa!

Per ço tossut com un toro. ¡Qualsevol diria que la seva dona s' enten ab un altre!

Diuen que un oficial del Estat major de l' Acosta s' ha empassat ab los carlins.

Lo mes xocant es que aquest oficial se diu Adelantado.

Si al menos se digués *Retrógado!*..

En Serrano ha declarat que vol la república unitaria.

Vaya un home: tot ho vol: ha volgut a Isabel de Borbó, a Montpensier, a Amadeo, a don Alfonso, y are ns surt ab que vol també la república unitaria...

Lo qu' en Serrano vol es un pont per passar l' abisme que l' separa de la gabiá d' or que l' hi construí 'l general Prim.

En Castells s' está a Franssa, abandonat dels seus y renegant del niño Terso.

Sigas gos carlí, cassa tota la vida y després morde de fam ó a puntadas de péu...

Pero... ¡perque érats gos carlí!...

Lo Terso vol entrar a Vitoria.

Per entrar a Vitoria necessita avants entrar a Victoria.

Y aquesta C que separa Vitoria de Victoria potser l' hi costi al Niño Terso la borla de la boina.

En Turon vé a Catalunya ab 10 mil homes.

Mentres en Turon sápigam ferlos corre pels turons y netejar la nostra terra de carlins, tot anirá bé.

Lo general que mana l' exercit del Nort se diu Santa Pau.

Santa pau y fá la guerra?..

A consecuencia dels fets de Madrid que ocorregueren la senmana passada, los jefes y oficiales de la Guardia civil diu que han demanat lo retiro.

¡Quina llástima que no hi haja convents pera acullirhi a tant soldadot que pensa retirarsel!

Apenas constituit lo ministeri Castelar, ja s' parlava de crisis.

Alguns diputats de la majoria trobavan que era molt lleig que no 'ls haguessen designat a n' ells per ministres.

***

Recepta pera fer diputats de la actual Asambleia:

S' agafa una unsa de ignorancia, tres quarts de presumpció: un adarme de vanitat, uns quants escrúpuls de poca conciencia, se fá bullir seguidament a la flama de l' ambició, dintre del alambich del tant se m' en dona y surt fet y pelat un diputat.

Esta probada.

Un protestant vá ab l' estat major de don Carlos.

Un protestant!.. llanudas ratas de sagristia. ¡Qué hi dihéu a n' aixó?..

Vinga de Dèu, vinga del diable lo govern es bò, no es vritat católich florit?..

¡Ah misarables!.. Vos fan combregar ab rodas de molí; pero si anès per mi ab balas de plom combregariau, per moltons.

A LA GLORIA DE EMILIO CASTELAR.

La patria lo saluda; las cordas de ma lira, També volen rendirli per sempre grat tribut; La patria es nostra mare, la patria que ns inspira Recorts, hermosas joyas de eterna gratitut.

¡Ay! mentres vos faltareu, la patria us demanaba Com tota flor demana detrás la pluja 'l sol; Y ab llágrimas amargas, vostre bras anyoraba En las horas mes tristas, y en los momentos de (dol.

Que si la patria es mare, n' es mare carinyosa, Que te un mantell de ditxas, de pau y de repós, Que si la patria es mare, pels fills sempre amo-

(rosa,

Vos sou lo nostre pare, vos sou lo seu espós.

Y quant alguna broma, en mitx de nit callada Cubreix la nostra terra, tapantne 'l blau del cel, Llavors la patria us mira com llum ben desitjada De sa polar estrella, de son hermos estel.

¡Qui dirigir podria pel mar de aquesta vida Sino vos, sent perduda, la nostra frágil nau? Tal volta la veuriam per sempre sumergida Si tinguésem que dirvos un altre *A Deu siau.*

Com vos, ¡qui per la patria, sab tant sacrificar-se? Qui sab com vos per ella esclau ferne lo cor? Bé podrá cada dia, bé podrá coronarse Ab guirnaldas eternas de palmas y de llor.

Aixis sempre la patria déu serne vostra aymada Y de la patria sempre, devéu serne conhort; Aixis fixa la patria sempre en vos sa mirada, Sabrá estimarvos sempre ab sens igual amor.

Aixis sobre 'l sepulcre vindrá un jorn contristada)

A rendirvos coronas, y afligida a plorar; Que si 'l cos pot morirne, may mort la anome-

(nada

De tots aquells grans héroes que son com *Castelar.*

PRINCEP BLANCH.

Los carlins del Nort fan pagar 5 mil rals cada mes a las familias dels minyons que obeixen las lleys de las reservas, agregantse al exercit republicá.

En materias de treure diners, ni 'ls lladres de Sierra Morena 'ls aventatjan.

Las de Cartagena tractan de fer una expedició marítima valentse dels presidaris.

Y encare s' enfadarán si 'ls diuen piratas!

A Torreveja hi han anat los insurrectes de Cartagena a treure 'n 'lo such.

Viva l' autonomia del municipi.

Pero avants:

"Vivan los cuartos del bolsillo ageno."

Los de Cartagena s troban sense queviures.

Sembla impossible que no hajan atinat encare ab un medi de provehirse...

¡No hi ha entre ells insurrectes que de bona fé, segueixen encare a n' en Contreras y al ciutadá Roch?

Donchs hi ha mes que portarlos al escorxadó y fér ab ells lo que ab los anyells se fá..?

En Savalls ha nombrat a n' en Barrancot comandant de carrabiners.

Las sevas bonas disposicions per ser carrabiners están demostradas en totas las poblacions ahont ha entrat trobanti noyas jovas.

A Cartagena s venen los pertretxos de guerra pera comprar municions.

Aquets cantonalistas farán com un pajes conegut meu pue per comprar las pots vá vendre 's lo cup, y com aquell sastre que s vengue las calsas per comprar botons.

Si bé que 'ls de Cartagena lo que volen es entretenir al govern, mentres los carlins s' engreixan.

A Madrid hi han anat molts agents carlistas carregats de diner.

Los diners posats en mans de agents carlistas pressuposan l' existencia de alguns *pacients* anteriors.

Los que 'ls han hagut de treure.

Los carlins al donar una acció diu que portan a n' en Saballs al frente; pero millor estaria que diguéssem que al donar una acció lo carcundas van al frente de 'n Saballe.

Es la primera vegada que 'l burro no vá al davant.

CANTARELLAS.

Si t' estimo dius?.. ¡Que dich!, si quan diga será poch!..

Pregunta a un home gelat

si s' estima gayre 'l foch.

Diuen que D. Carlos

no pagará

los gastos que ocasioni

la federal.

Ay lo pobr' home

si fins l' hi faltan quartos

per la corona!

F.

Tens fé, y esperansa m donas;

pero ay, jo m' hi ben tallat:

molta fé, molta esperansa

y gens, gens de caritat.

J. DE LA E.

Cada jorn de bon mati

vaig al camp a doná 'un tom,

y al senti cantá 'ls aucells

penso ab goig que no só sort.

Vista de lluny Concepció

no ets molt guapa francament;

pero vista d' aprop, vaja,

tothom diu que no vals res.

No tens canari y pensas

aná a ca 'n Ari;

si 'l meu t' agrada nena

no tens qu' *anarhi.*

Ll. DE Y.

Entra un viatjer en un hostel y demana sopar.

L' hostalera l' hi contesta:—No hi ha mes que peix; pero l' hi agrada. Es un peix que te las tres *efes*.

—¿Las tres *efes*?... diu lo viatjer. Y quinas son?

—Fresch, Fregit y Fret.

—Si n'hi afegeix un altra l'hi prenc.

—¿Quin' altra vol?

—Que á mes de Fresch, fregit y fret, siga franch.

—Franch no pot serho: menos de franch si senyor: no valdrá mes que trenta quartos.

Hi havia en certa ciutat constituída una societat de ganduls, en la qual no s' hi podia entrar, sino havent fet alguna vagamundia manifesta.

Un dia 's presenta á la secretaria un aspirant y diu:

—Deu los guard: desitjo formar part de la societat.

—Bueno: segui.

—Oh ja 'u diu vosté: ¿qu' es pensa que no hi ha mes?.. Si m' acosta la cadira encare potser que hi faré un pensament.

—Tinga: aqui t' lacadira de la presidencia; vosté es digne de presidirnos, esclamá entusiasmat lo secretari.

Deya un sereno á un borratoxo qu' estava ajegut com un sach de guix:

—Tú que fás aquí?..

—Res... com que diuen que 'l mon dona la volta y jo veig que las casas corran, estich esperant que passi la mèva per ficarm'hi.

—A mi ningú m' ho tréu de la catxutxa, deya un cantoner. Jo soch partidari de la repartició de la propietat.

—¿Pero en que 's funda per demanar una cosa semblant?

—¿En que 'm fando?..

—Si senyor: perque aixó que diu no t' cap ni peus...

—Escolti: no son los nostres pares, Adam y Eva?

—Si senyor...?

—No van morir intestats?.. Donchs quan hi ha un intestat, l' herencia 's reparteix.

En la plassa.

—Jo l' hi he donat tantas accions y hem guanyat.....

—Aquest déu ser militar, diu un al passar perque dona accions y las guanya.....

—No senyor: es corredor.

Un nen y una nena miravan duas figuras que representavan á Adan y Eva.

—¿Quin es l' home preguntá ella?

—Com vols que 'u sápigas ¿no véus que van nusos?...

EPICRAMAS

Convidar vaig un cert dia al moment d' ell arribá á un pagés republicá dihent que molta set tenia.

Entrém junts en un café

faig portar dos gaseosas, quan esclama: —Venenosas son per mí: no 'n yuill!.. Tè, tè!..

—Donchs que 'us passa? ¿Que teniu?

—Jo que tinch, cara girat?..

Beure aixó? T' hi has empenyat...?

Pero no... Llegeix que diu,

¡Son carlinas! ¡Sort perversa!

¿Que no 'u veus que diu aquí?..

Llegeix si sabs de llegí!..

Fetas de 'n Miret... y Tersa!..

Aquí hi ha una manganila,

no vull beure, no tinch set

y fugí esclamant: —Benet

no puch beure 'l cabecilla.

C. G.

—¿Sap que diu que han posat siti á Berga?.. ¿Que hi diu D. Joan?..

—Jo Pepet que vols que 't digui sembla que l' hi deixaran.

F.

Parlavan de cert assumpto

en Pau y 'l cego Batista,

y al despedirs' digué aquest:

—Vaja donchs, hasta la vista.

P. P.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR de la Campana.

Han enviat xaradas ó endavinallas que insertarém quan poguém, segons son merit, los ciutadans Papanatas, Feliuhet, Pau Pallú, Un pela-canyas, Joan de l' esca, Un cadiraire, Xino Patrocini, A. F. O., A. M. y R. igualadí, Magriscolis, Peret Sola de Tarragona, Verdnanas, Carnicer Vilanovi, Vilanovi de la Geltrú, Mirapeix, Aygua-freda, Un blanch de Tayá, Company de 'n Llosas, Noy de 'n Tata y Gestus.

Ciudadá Fabalet de Suria. Lo seu soneto no pot corre: l' ha de untar ab oli perque rallisqui ab armonia.—Li. de l' Gracia l' hi doném per lo que 'ns envia encare que no tot siga bó per insertarho, com vosté compendrà.—Un ganxet' Ja véu que un dels seus epigramas l' hem arreglat en prosa.—P. Martorell y A. P. Deixinse de versos com los que 'ns envian y matin forsa carlins.—Joan de l' esca. Aprofitarém una cantarella; no podém fer lo mateix ab los sonetos.—Noy de 'n 'n Tata. Lo seu epigrama es esbravat com uea botella de gaseosa sense tap: la oració idem.—Pau Pallú. No's cansi repetintnos lo que ja 'ns ha enviat, qu' en quant á lo de vosté ho guardém, y ho guardem per insertarho.—Mirapeix.—Se 'ns ha figurat que molta cosa de lo que vosté 'ns envia es copiat: mentres ho busquem no se 'n ofenguí.—Un vilanovi de la Geltrú. La seva cantarella está bé.—Feliuhet. Ja véu que hi vá alguna cosa.—Papanatas. Casi tot lo que 'ns envia hi anirà.—Net del Avi. Las sévas cantarellas encare que ben versificadas no hi trobém xispa: úntilas ab pólvora.—Jove plástich. Idem, idem, per lo que fá la seva décima.—Lo bisbe. Idem, idem, pel seu epigrama.—Gior y Stoc. Aprofitarém molt de lo que 'ns envia.—M. Sillac. Lo pensament de son epigrama es veti: prou té mes anys que vosté.—Xino F. Quico. Molt de lo que 'ns remet s' inscrtará.—Prudent Modest é Ignocent. Si cambiés l' ignocent per indecent li aniria bé 'l nom.—Simon A. Sina. Publicarém ab molt gust la seva bonica poesia.—Guixet. Los seus versos no te en accents: sembian cops de pandero destrempat.—Sitaacaxip. Lo seu sonni no val la pena de contarse.—Gestus. Fluxets son los epigramas que 'ns envia la present senmana: la xarada bé.

SOLUCIÓ

á las dos xaradas y a la endavinalla del número. anterior.

Ab lo temps dirá l' historia.

CAR-TA-GE-NA fou CAN-TÓ:

tant de bó que ab un gros TOPO

pogués taparse aquest tros.

XINO PATROCINI.

Han endavinat las tres solucions los ciutadans Un pela-canyas, Pau Pallú, Company de 'n Llosas, Fabalet del Suria, Xino F. Quico, Ciudadá Noca, Nela, M. Sillac, Feliuhet, Papa-natas, Gior y Stoc, Mirapeix, Un vilanovi de Geltrú, Dinonistas de Tarragona, Quico Llescas, Carnicer vilanovi, Ciudadá Clanchet, Lo Bisbe, Princep Blanch, Gestus, Verdnanas, Monjas d' Arenys de Munt, Joan Hus, Peret Solá, Crispinet Crosisp Un teixidor de sacas, L' avi soguer, Un cadiraire, Magriscolis, Saturnino Racionero, Nas de llauna, Primerench Dú, Un noy de Navarcles, Avi vell, Manalet, Un sorge, y Pau Fave.

Han endavinat las 1.ª y 2.ª los ciutadans Un blanch de Tayá, R. Bon home, Joanet de Cambrils, y una Noya de Canet: las 1.ª y 3.ª las ha endavinadas lo ciudadá Aygua-freda: las 2.ª y 3.ª lo jove plástich; y la 3.ª no mes lo net del Avi, Pepet de Tarragona, y Noy de 'n Tata.

XARADA

I.

Si res 'm dius algun dia

y no 't sento, dich primera;

es ma segona y tercera

figura de geometría.

Ma cuarta junta ab segona

es bestia molt aixerida

y que s' hi guanya la vida

certa gent qu' hi ha á Barcelona;

y si algun dia 'l diná

que 'm donas es fastigós,

tot seguit 'm vé cinch dos

que no 'm deixa sosegá.
Cuarta es nota musical;
á un joch de cartas cumplert.
trobarás quinta del cert,
puig es de las principals.
El que fá sempre 'l méu tot,
es qui avansa mes dinés.
¡Apa lector! ¿ja está entés?
es que sino, 'n saps molt poch.

SIMON DEL ORNI.

II.

Per agafar verveig prima
y es un aliment segona,
prima doblada y dos duas
diuen las criaturas totas;
y 'l tot encare que 's xich
parts del mon ne conté moltas.

AVI VELL.

ENDAVINALLA.

Sò un martir de la República,
pèls barcos me trobarás,
y t' allotjarán en ella
si per mar tens de viatjar.

Encare potser voldrian
que 'ls ho espliqués mes clar....
Pensin un poch qu' estich cert.
que prompte hi atinarán.

PAU PALLÚ.

(Las solucions en lo próxim número.)

ANÚNCIO.

GRAN LAMINA

DE LA

REPÚBLICA DEMOCRÁTICA FEDERAL.

Litografiada á tres tintas por el inteligente artista

Tomás Padró.

Podemos asegurar que es la mas importante de cuantas se han publicado hasta ahora y la mas adecuada para corporaciones oficiales, colegios y escuelas de educacion, Oficinas, Ateneos, Circulos, Casinos, etc.

Está impresa sobre papel del mas superior y mide 4 palmos de alto por 3 de ancho.

Su precio es solo de 12 reales para que puedan adquirirla todos nuestros correligionarios á quienes la recomendamos.

Se halla de venta en varios establecimientos de esta ciudad y en la libreria de Lopez. Rambla del Centro núm. 20.

Imp. de la V y F. de Gaspar, Ataulfo, 14.

I. Lopez, editor, Rambla, 20.